

Vasque Vértex Fjällmaraton 2009 - Banbeskrivning

Vasque Vértex Fjällmaraton är ett upplevelselopp för alla som tycker om att vistas i fjällmiljö. Grundidén är att erbjuda en vacker och minnesvärd bansträckning i den jämtländska fjällvärlden som kontrast till de stora maratonloppens asfaltbanor i urban miljö.

Den 8:e augusti 2009 arrangeras den femte upplagan av Fjällmaraton. Årets bana blir en upprepning av fjolårets tuffa bana mellan Edsåsen och Vålådalen - en rejäl utmaning som dock uppskattades av de flesta. Banan mäter 43 km, bjuder på hela 1700 höjdmeter och tar löparna över Välliste och Ottfjällets höjder, med storslagna vyer över den jämtländska fjällvärlden.

Utsikt över Välliste från starten i Edsåsen.

Från starten i Edsåsen, en anrik jordbruksby belägen på Vällistes nordsluttning, går sommarleden och den forna friarvägen över Henåns porlande vatten, till "det blommande fjället" Vällistes topp.

Den första kilometern utgörs av en bred och fin skogsbilväg, som gjord för att varje deltagare skall hitta sin plats i fältet. Efter passagen över Henåvågen viker leden av in i blandskog, och fortsätter som en slingrande, smal stig. Längs lättsprungna stigar i brant skogsterräng fortsätter färden upp mot fjället. Cirka 600 höjdmeter skall nu avverkas på 6 km.

Vid 4,5 km passeras trädgränsen och leden fortsätter som en mer löpvänlig stig upp på kalfjället, som omges av vackra, milsvida vyer. 1,5 km senare delar sig stigen. Vi viker av sydost efter att ha rundat en beachflagg och följer en 1 km lång lättsprungna, slingrande led upp till Vällistes topp (1 025 m ö.h.).

Leden över Välliste passerar 1 km nedanför toppen. Väl uppe på toppen omges vi av storslagna vyer.

Efter att ha njutit av utsikten och rundat toppflaggan fortsätter vi tillbaka ner längs den stig vi kom. Vid greningen följer vi den slingrande, lättsprungna leden söderut, ner mot Ytterstvallan.

Leden över Välliste är fin och lättsprungna.

Från trädgränsen, vid 8,7 km, och fram till den vackert belägna fäboden i Ytterstvollen, vid 10,4 km, slingrar sig den lättsprungna leden fram genom blandskog.

Under 2008 års Fjällmaraton fanns här även ett hägn avsett för ett gäng nyfikna och mycket löpglada getter...

Ytterstvollen, som vintertid erbjuder våfflor och annat gott till skidgästerna.

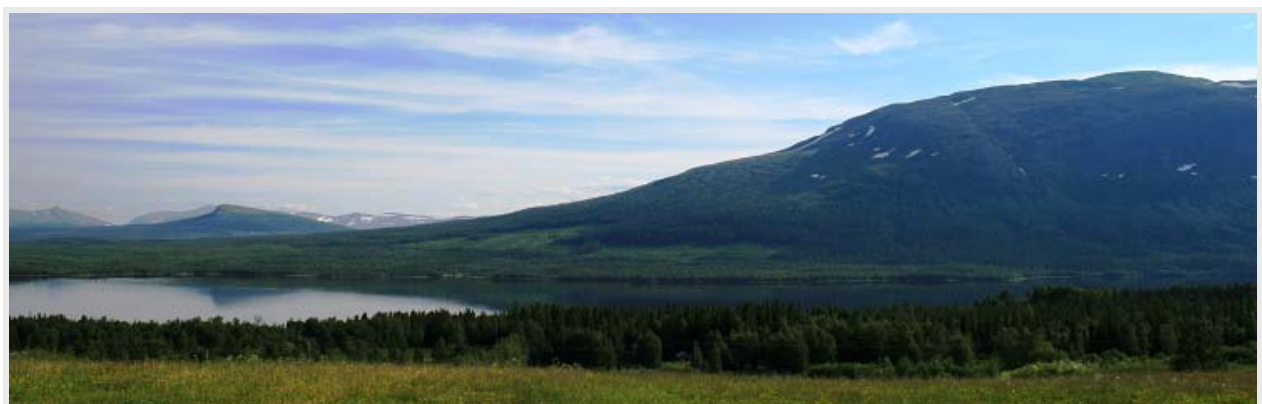

Efter Ytterstvollen bjuder leden på 4 km mycket variationsrik skogslöpning längs omväxlande bred, fin sommarled, omväxlande tekniska, smala stigar.

Under 2008 års tävling var markerna vattenmättade efter flera dagars ihärdigt regnande. Resultatet blev ett tufft Fjällmaraton där de vackra fjällstigarna på sina håll var leriga och erbjöd löpning över blöta myrar, hala spänger och slipprig blockterräng. Nederbördens inverkan på naturen blev som mest påtaglig längs leden upp mot Ottsjö. Den annars smala och steniga leden, som utgör ett av de mer tekniskt krävande partierna på banan, hade intagits av stora vattenmassor och omvandlats till en porlande bäckfåra...

Leden mot Ottsjö är omväxlande fin och lättsprungen, omväxlande smal och stenig, och bjuder på teknisk löpning i svag motlut.

Vid 14,5 km går sommarleden ut på en fin grusväg som leder vidare ner till den första drickastationen vid 15,2 km. Från drickastationen följer en 0,5 km lång stig fram till en grusväg i utkanten av Ottsjö by, längs vilken vi fortsätter i 1 km fram till skogskanten, där en smal stig tar vid. Efter ytterligare 0,5 km går stigen ihop med sommarleden mot Hållfjället.

Utsikten över Ottsjön och Ottfjället är hänförande från Ottsjö by.

Leden mot Hållfjället är till en början teknisk, men den blockiga terrängen övergår efter en knapp kilometer i fin skogslöpning på stenig, men ändå lättsprungen, smal stig. Snart öppnar skogen upp sig och leden fortsätter som en slingrande stig på åsar längs Ottsjöns klara vatten.

Leden längs åsarna mot Hållfjellet är lättsprungen och bjuder på natursköna vyer.

På åsar, omgiven av gles björkskog, myrlandskap, fjällhedar och mäktiga fjäll, tar vi oss snabbt fram till Hållfjällets turiststation, som är vackert belägen vid 23,8 km där björkskogen möter kalfjäll.

Hållfjällets turiststation uppfördes på 40-talet. Vintertid erbjuds än idag boende med helpension på "högfjällshotellet".

Från Hållfjellet bär det av utför, först på myrmark men snart på smal, teknisk stig med mycket rötter. Vid 26 km planar stigen ut, breddas och blir lättsprungen. Vid 27,1 km når vi den gamla fåbodvallen i Nordbottnen (500 m ö.h.), där en välförtjänt lunch väntar för dem som vill äta.

Utsikt mot Ottfjellet från mat- och drickastationen vid Ytterstvallen.

Från Nordbottnen tornar Ottfjellet upp sig och inger respekt inför den fortsatta färden, som börjar längs en lättsprungen stig genom skog och spångad myrmark. Vid Skårråns mynning påbörjas klättringen upp mot Ottfjellet. Den första kilometern tillryggaläggs drygt 200 höjdmeter på en smal stig, innan leden planar ut något och blir mer löparvänlig. Vid 29,6 km passeras trädgränsen, och vi slås återigen av den variationsrika naturen och de mäktiga vyerna som den jämtländska fjällvärlden har att erbjuda. Från trädgränsen följer vi den forna sommar- och vinterleden upp mot passet mellan Ottfjällets västra och östra topp.

Till en början är leden otydlig och ledmarkeringar saknas på en del håll. Leden kommer dock, liksom under 2008 års tävling, att ytterligare markeras med röda vimplor så att banmarkeringen tydliggörs.

På Ottfjället erbjuds vi riktig högfjällslöpning över mossor, bäckraviner och höglänt blocklandskap. Trots att det på sina håll inte finns någon tydlig stig är underlaget löpvänligt och kalfjället bjuder på mycket fin löpning.

Variationsrika passager med vackra vyer kännetecknar leden över Ottfjället.

Vi följer de gamla ledkryssen längs slingrande, omväxlande lättsprungna och tekniska stigar, och rundar en högt belägen tjärn innan vi når fram till Ottfjällets vindskydd och drickstationen vid 35 km.

Fortfarande i juli månad 2008 fanns snöfält kvar kring Vällistes och Ottfjällets toppar.

1,4 km från banans högsta punkt ligger Ottfjällets vindskydd, vid vilket den tredje och sista drickstationen kommer att vara belägen.

Från vindskyddet når vi 1,4 km senare banans högsta punkt, 1 160 m ö.h., i passet mellan Väster- och Östertoppen, som bjuder på en storslagen utsikt över bl.a. de mäktiga massiven Lunndörren och Anaris.

De sista kilometrarna fram till målet erbjuder teknisk men mycket fin löpning på såväl kalfjäll och spång som grusväg och elljusspår.

Målgången kommer att ligga vid bastun och de väntande badtunnorna vid Vålådalens fjällstation.

De sista kilometrarna är till en början ganska tekniska. Vi följer ledkryssen på kalfjället och når fram till en smal, slingrande stig, som tidvis går genom spångad myrmark. Vid 40 km korsar leden en skogsbilväg på Ottfjällets sydsluttning, längs vilken vi fortsätter ner mot Vålådalen. Löpningen längs den 2,2 km långa grusvägen utför fjällsidan är behaglig, och vi når snabbt fram till elljusspåret, som efter 0,5 km leder in till området kring Vålådalens fjällstation och vidare de sista 0,3 km till målet vid fjällstationen, som är vackert belägen mitt i Vålådalens naturreservat.